

Kostas Kaušinis, Anicetas Štuopis, Vilniaus universitetas

JAUNŲJŲ KONGRESO DALYVIŲ SUSITIKIMAS

Kongresas buvo skirtas mokslininkams, tyrėjams, studentams, inžinieriams, vandens išteklių specialistams, konsultantams, pareigūnams ir tiems, kurie domisi požeminiu vandeniu bei aplinka, kad būtų galima efektyviau keistis idėjomis, žiniomis, patirtimi, įvairiais tyrimų metodais ir praktinių jų taikymu. Vienas svarbiausių kongreso uždavinių buvo pasiekti, kad sprendžiant pasaulines požeminio vandens problemas specialistai efektyviau bendrautų tarpusavyje ir su visuomene.

Tarp gausaus dalyvių būrio buvo ir keliasdešimt jaunųjų (organizatorių prašymu amžius neturėjo viršyti 35 metų) dalyvių, t. y. neseniai disertacijas apgynusių mokslininkų, doktorantų ar ką tik universitetus baigusių magistrų. Viena kongreso popietė buvo specialiai skirta šiam jaunimui susitikti. Susitikimas buvo skirtas aptarti narystės THA organizacijoje klausimus, pasidalinti įvairiomis idėjomis, išsakyti pageidavimus, skatinti bendradarbiavimą.

Susitikimas prasidėjo nuo trumpo dalyvių prisistatymo. Pirmiausia buvo išaiškintas dalyvių amžius: susidarė beveik lygios dvi grupės – 25–30 metų ir 31–35 metų. Didžioji dauguma dalyvių buvo europiečiai, nemažai atvyko iš Šiaurės Amerikos bei Australijos, tuo tarpu Afrikos žemynui atstovavo vos 4 dalyviai. Dauguma dalyvių paklausti, kodėl atvyko į šią konferenciją, atsakė, jog tai – puiki galimybė pristatyti savo darbus bei veiklos sritį, susirasti tos pačios srities specialistų

Jaunieji kongreso dalyviai susitikimo pertraukos metu – Vilniaus universiteto Hidrogeologijos ir inžinerinės geologijos katedros doktorantai Kostas Kaušinis ir Anicetas Štuopis su hidrogeologe Elena Vakh iš Rusijos.

Young participants of the Congress during a break: Vilnius University Hydrogeology and Engineering Geology graduate students Kostas Kaušinis and Anicetas Štuopis with a hydrogeologist Yelena Vakh from Russia.

tolesniam bendradarbiavimui. Žinoma, neapsieita ir be šmaikščių pasisakymų, kai vienas prancūzas „pasiteisino“, jog į šį kongresą atvyko, nes viršininkas negalėjo. Pagal tai, ką veikia šiame kongrese, dalyviai pasiskirstė į 3 grupes: vieni skaitė žodinius pranešimus, kiti pristatė paruoštus stendinius pranešimus, likusieji atvyko į kongresą tiesiog pasisemti žinių. Toliau buvo aptariami narystės THA klausimai, kurie, kaip susidarė įspūdis, tampa gana rimta problema, nes paskutiniaisiais metais THA narių skaičius mažėja. Ir iš tiesų, paprašius esamus THA narius pakelti rankas, tokių atsirado vos keletas. Viena pagrindinių priežasčių, kodėl jaunimas vis dar ne THA narys – nario mokestis, kuris, tiesą sakant, studentui priklausomai nuo jo valstybės finansinės padėties nėra toks jau didelis ir siekia nuo 20 EUR (mažo pajamingumo šalims) iki 34 EUR (didelio pajamingumo šalims). Kitos priežastys, dėl ko jaunimas ne THA nariai: nepakankama THA reklama, per mažas organizacijos dėmesys būtent jaunesiems mokslininkams ir kt. Buvo ir tokių dalyvių, kurie buvo asociacijos nariais, tačiau iš jos išėjo, nes tiesiog nematė prasmės mokėti nario mokestį. Pagrindinės privalumo narystės asociacijoje priežastys buvo įvardintos šios: galimybė bendradarbiauti su kitais požeminio vandens specialistais visame pasaulyje, žurnalo „Hydrogeology Journal“ reguliarus gavimas, nuolaidos

Tarptautinės hidrogeologų asociacijos generalinis sekretorius Shaminder“is Puri’s su jaunaisiais kongreso dalyviais susitikimo metu.

Secretary General of the International Association of Hydrogeologists (IAH) Shaminder Puri with the young participants of the Congress.

kolegos iš Zambijos, dirbančio Energetikos ir vandens ūkio plėtros ministerijoje, jų šalyje didžiausias dėmesys šiuo metu skiriamas kietųjų naudingųjų iškasenų gavybai, tuo tarpu požeminis vanduo yra tarsi antrame plane, nes paprasčiausiai trūksta gerų specialistų. Jam buvo sunkiai suprantama, jog mūsų

THA išleidžiamoms knygoms, nuolaidos registracijos mokesčiui įvairiuose THA organizuojamose tarptautinėse ir nacionalinėse konferencijose ir pan. Diskutuoju apie tai, ko tikimasi iš narystės šioje asociacijoje, išryškėjo tokie pagedavimai: glaudesnio bendradarbiavimo tarp vyresnės ir jaunesnės kartos atstovų, glaudesnio bendradarbiavimo regionų mastu, didesnio jaunųjų mokslininkų palaikymo publikuojant mokslinius straipsnius ir pan. Buvo sutarta, jog naudojantis interneto privalumais bus kuriami diskusijų forumai, kad aktuali informacija, įvairios problemos ir šiaip kasdieniai dalykai būtų aptariami kuo platesniame rate.

Aptarus opius klausimus, šio susitikimo diskusijos persikėlė į neformalią aplinką. Prie jaunųjų kongreso dalyvių prisijungė ir THA prezidentas dr. Wili’s Struckmeier’is bei THA generalinis sekretorius Shaminder’is Puri. Jie pasveikino jaunuosius renginio dalyvius ir pasidžiaugė jų indėliu į hidrogeologijos mokslo vystymąsi bei populiarinimą, išreiškė viltį, jog jaunoji karta bus dar aktyvesnė sprendžiant įvairius hidrogeologijos mokslo klausimus.

Straipsnio autoriai artimiausios susipažino su kolegomis iš Rusijos (Tolimųjų Rytų), Zambijos, Didžiosios Britanijos, PAR, Lenkijos. Pavyzdžiui, jaunieji Rusijos mokslininkai susiduria su panašiomis problemomis kaip ir mes, t.y. nepakankamas finansavimas, geros techninės bazės trūkumas, tačiau jie kur kas dažniau išvyksta į įvairias konferencijas tiek savo šalyje, tiek už jos ribų, tad turi ir daugiau galimybių tobulėti. Kolega iš PAR, jau apgynęs disertaciją, pasakojo, jog jo universitete sudarytos puikios galimybės moksliniam darbui, o pasak

valstybinės įstaigos, tokios kaip departamentai ar ministerijos, daugiausia užsiima įvairių projektų kontrole, kai jų šalyje valstybinės įstaigos pačios vykdo įvairius projektus. Beje, kongrese dalyvavę Nikaragvos, Malaizijos, Ukrainos jaunieji mokslininkai disertacijas rašo gerą techninę ir finansinę bazę bei pajėgų mokslinį personalą turinčiuose Švedijos Lundo bei Upsalos universitetuose.

Puikiai organizuotas THA kongresas baigėsi. Belieka tikėtis, jog šiltas bendravimas, lydėjęs viso kongreso metu, tęsis ir toliau. Norėtusi palinkėti, kad kitame kongrese, kuris vyks 2012 m. Kandoje, prie Niagaros krioklių, Lietuvai atstovautų didesnis būrys tiek jaunųjų, tiek vyresnės kartos hidrogeologų, nes toks renginys ne tik praplečia pažintis ar sutvirtina senąsias, bet ir yra gera galimybė susipažinti su mokslo naujovėmis ir pasiekimais ir kartu priminti kitiems apie save.

Į kongresą važiuojame automobiliu. Pirmyn – šiauriniu keliu Kielcų link, o grįžome pietiniu per Liubliną ir Baltstogę, tad turėjome galimybę pamatyti ne tik Lenkijos miestus, bet ir kaimus. Po Antrojo pasaulinio karo Lenkija, nors ir pateko į sovietų įtakos sferą, tačiau išlaikė savo valstybingumą. Ji neišdraskė savo ūkių, nekūrė kolūkių. Atsitračiusi sovietų globos ir įstojusi į Europos Sąjungą, šalis gerai išnaudoja jos pagalbą: važiujant kaimo vietovėmis matyti daug naujų ūkininkų pastatų, veši laukai, soduose noksta gausus derlius. Stebėdami visa tai palyginome su savo kraštu ir pagalvojome, kiek daug per sovietmetį praradome, kad ir po dvidešimties laisvės metų nesugebame atsiesti.